"Благословен бог наш..."

О, мій боже, правий боже!
Та не ти, що в небі граєш,
А що в серці в мене, боже,
І в душі моїй витаєш...

І не ти, кому співає
Піп, чернець і їх подоба
Та свічками обставляє
Православная худоба.

І не ти, що плоть розвинув
З бруду жінці й чоловіку,
А людину, бач, покинув,
Щоб рабом була довіку.

І не ти, хто надіває
Папам і царям корони,
А в неволю заганяє
Бідняків трудом солоним.

І не ти, раба що учиш
І молитись, і терпіти,
Аж до гроба його учиш
У надіях животіти.

І не ти, що покриваєш
І тирана, й ката-зайду,
Що сам ідолом буваєш
Для гнобителів за Правду.

А ти, боже, розум вищий,
Бог братерства, бог свободи,
День якого — в рік найближчий —
Святкуватимуть народи.

Ти вдихни усім, о боже,
Сміливість, і гнів, і силу,
Щоб боровся, хто як може,
За свою свободу милу.

Підкріпи й мене рукою,
Щоб коли раби повстануть,
Там і я на полі бою
Заслужив могилу й шану.

Серцю моєму схолонуть
Ти не дай в чужій чужині.
Хай слова ці не потонуть,
Як той звук в глухій пустині...